

वाय्वग्न्योःसाहचर्यात्अग्निसहितंवायुमालंब्यजलधातुमपित्यजतीत्याह सर्वतइति पयोदाइतितन्नाशेनतद्वत्तस्यजलस्यापिनाशोलक्ष्यते तत्रवायुवेगपराहताःपयोदानश्चंति स्वयंभूःनभस्तलंसंवेष्टयित्वाआकाशंसंलुप्त्यमारुतंपीत्वाआकाशनाशेनैवतत्कार्यस्यमारुतस्यनाशंकृत्वास्वपितिस्वंप्रत्यगात्मानंअपितिगच्छति तथाचस्वपितिशब्दनिर्वचनंश्रूयते यत्रैतत्पुरुषःस्वपितिनामसतासोम्यतदासंपन्नोभवतितस्मादेनंस्वपितीत्याचक्षतेस्वंप्रतीतोभवतीति स्वयंभूःसूत्रात्मा सताशुद्धेनब्रह्मणासंपन्नैक्यंगतः स्वप्रत्यगात्मना ॥८४॥८५॥ भौतिकप्रपंचप्रलयमाह तस्मिन्निति ॥८६॥ अनंतरिक्षेइतिपंचमहाभूतलयउक्तः एकोहंस्थूलप्रपंचातीतः तैजसंसूक्ष्मप्रपंचप्राप्तःसन्भ्रमामीति ॥८७॥ भ्रमहेतुमाह एकेति एकार्णवेनिर्विशेषेब्रह्मणितमश्छन्नतयाघोरेजलेसतिपारावारशून्यजलात्मनाविवर्तमानेसतिशुक्ताविवरूप्यात्मना तस्मात्सर्वतःसहसाभ्रांतास्तेपयोदानभस्तलं ॥ संवेष्टयित्वानश्चंतिवायुवेगपराहताः ॥८४॥ ततस्तंमारुतंघोरंस्वयंभूर्मनुजाधिप ॥ आदिःपद्मालयोदेवःपीत्वास्वपितिभारत ॥८५॥ तस्मिन्नेकार्णवेघोरेनष्टेस्थावरजंगमे ॥ नष्टेदेवासुरगणेयक्षराक्षसवर्जिते ॥८६॥ निर्मनुष्येमहीपालनिःश्वापदमहीरुहे ॥ अनंतरिक्षेलोकेस्मिन्भ्रमाम्येकोहमाहतः ॥८७॥ एकार्णवेजलेघोरेविचरन्पार्थिवोत्तम ॥ अपश्यन्सर्वभूतानिवैक्लव्यमगमंततः ॥८८॥ ततःसुदीर्घगत्वाहंप्लवमानोनराधिप ॥ श्रांतःकचिन्नशरणंलभाम्यहमतंद्रितः ॥८९॥ ततःकदाचित्पश्यामितस्मिन्सलिलसंचये ॥ न्यग्रोधंसुमहांतंवैविशालंपृथिवीपते ॥९०॥ शाखायांतस्यवृक्षस्यविस्तीर्णायांनराधिप ॥ पर्यंकेपृथिवीपालदिव्यास्तरणसंस्तुते ॥९१॥ उपविष्टंमहाराजपद्मेन्दुसदृशाननं ॥ पुल्लपद्मविशालाक्षंबालंपश्यामिभारत ॥९२॥ ततोमेपृथिवीपालविस्मयःसुमहानभूत् ॥ कथंत्वयंशिशुःशैतेलोकेनाशमुपागते ॥९३॥ तपसाचिंतयंश्चापितंशिशुंनोपलक्षये ॥ भूतंभव्यंभविष्यंचजानन्नपिनराधिप ॥९४॥ अतसीपुष्पवर्णाभिःश्रीवत्सरुतभूषणः ॥ साक्षाल्लक्ष्म्याइवावासःसतदाप्रतिभातिमे ॥९५॥ ततोमामब्रवीद्बालःसपद्मनिभलोचनः ॥ श्रीवत्सधारीद्युतिमान्वाक्यंश्रुतिसुखावहं ॥९६॥ जानामित्वांपरिश्रांतंततोविश्रामकाक्षिणं ॥ मार्कण्डेयइहास्वत्वंयावदिच्छसिभार्गव ॥९७॥ अभ्यंतरंशरीरेमेप्रविश्यमुनिसत्तम ॥ आस्वभोविहितोवासःप्रसादस्तेरुतोमया ॥९८॥ ततोबालेनतेनैवमुक्तस्यासीत्तदामम ॥ निर्वेदोजीवितेदीर्घमनुष्यत्वेचभारत ॥९९॥ ततोबालेनतेनास्यंसहसाविवृतंकृतं ॥ तस्याहमवशोवक्त्रेदैवयोगात्प्रवेशितः ॥१००॥

चजलभ्रमाद्वैक्लव्यमूर्च्छांअगमंप्राप्तवानस्मि ॥८८॥ ततःसुदीर्घगत्वाहमित्यादिनासएषपुरुषव्याघ्रसंबंधीतेजनार्दनइत्यंतेनयंथेनकृष्णमूर्तेरेवसार्वाल्म्यंसर्वकर्तृत्वंचोक्तं तदेतदुपपादितंआदिसभयोःअनेकबीजगर्भफलतुल्यस्यानेकब्रह्मांडवृक्षकारणत्वंकृष्णस्ययुज्यतेइति ॥८९॥९०॥९१॥९२॥९३॥९४॥९५॥९६॥९७॥९८॥ ततोबालेनेति निर्वेदोवैराग्यं धिक्प्रमदीर्घजीवित्वंमानुषत्वंचयन्मांबालोपिप्रसादस्तेरुतोमयेतिवदतीतिस्वाज्ञानप्रकाशनंभगवन्मायायाःप्राबल्यख्यापनार्थं ॥९९॥